JAK PRZYGOTOWAĆ SIĘ DO ADOPCJI KOTA?
Placeholder for the "Links" field

JAK PRZYGOTOWAĆ SIĘ DO ADOPCJI KOTA?

Świadoma adopcja kota wiąże się z olbrzymią radością, ale również z szeregiem zobowiązań. Warto przed podjęciem decyzji o adopcji zastanowić się, czy nasz styl życia i oczekiwania pozwalają na podjęcie opieki nad zwierzęciem, a także rozważyć, czy mamy odpowiednie warunki mieszkaniowe i finansowe, aby przyjąć nowego członka rodziny pod swój dach. W jaki sposób przygotować się do adopcji kota? Podpowiadamy, na co zwrócić uwagę!

Spis treści:

1. Adopcja kota ze schroniska - co należy wiedzieć?
2. Adopcja kota z hodowli
3. Adopcja kota - jak się do niej przygotować?
4. Fundamentalne potrzeby kotów

Adopcja kota ze schroniska - co należy wiedzieć?

Do schronisk trafiają koty w różnym wieku i z różną przeszłością. Zanim zostaną przekazane do adopcji, są leczone z ewentualnych chorób, odbywają kwarantannę, a najczęściej przechodzą również kastrację lub sterylizację. W wyjątkowych sytuacjach dopuszczalna jest możliwość adopcji zwierzęcia, które nie zostało poddane zabiegowi chirurgicznej antykoncepcji, jednak wówczas datę przeprowadzenia sterylizacji czy kastracji ustalają pracownicy ośrodka i wpisują ją do umowy adopcyjnej kota.

Zwierzęta przebywające w schroniskach mają różne doświadczenia. Niektóre mają złe

wspomnienia po wcześniejszym kontakcie z człowiekiem, inne z kolei bardzo lubią ludzkie towarzystwo. W ośrodkach można spotkać takich mruczących podopiecznych:

- kocięta - zazwyczaj trafiają do schroniska z całym rodzeństwem. Łatwo się asymilują, lubią obecność ludzi. Zwykle są ufne i podatne na naukę, dzięki czemu można łatwo kształtować ich charaktery. Pobyt w schronisku często ratuje im życie - wymagają opieki lekarskiej, gdyż mają słabszą odporność;
- koty wolno żyjące - w przeszłości miały kontakt z człowiekiem, dlatego mogą być do nas nastawione pozytywnie lub negatywnie. Zazwyczaj są otwarte na ludzi, szczególnie na tych, których już znają. Zwierzęta te zostały zabrane z ulic lub podwórzy, przed przyjazdem do schroniska żyły w środowisku półdzikim - często były dokarmiane przez okolicznych mieszkańców, jednak nie miały własnego domu;
- koty porzucone lub zagubione - zwierzęta, które kiedyś miały dom, ale straciły go w różnych okolicznościach. Pobyt w ośrodku jest dla nich stresujący, ponieważ są przyzwyczajone do ciepłej, domowej atmosfery. Wiedzą, jak się zachowywać w mieszkaniu, i nie mają problemów z funkcjonowaniem pod nieobecność opiekuna. Mają jednak swoje przyzwyczajenia, które trudno jest wyeliminować, ale przy odpowiednim nakładzie pracy można je zmienić;
- dzikie koty - przed pojawieniem się w schronisku (do którego zabiera się je, jeśli tego wymaga ich stan zdrowia) żyły na wolności, nie mając styczności z człowiekiem. Pobyt w ośrodku jest dla nich stresujący, ponieważ źle się czują, przebywając w zamknięciu. Są trudne w szkoleniu, a ich wychowanie wymaga wielkiej cierpliwości. Adopcję takich kotów poleca się osobom, które mieszkają w domach z ogrodami lub podwórkami.

Zanim podejmiemy decyzję o wyborze mruczka, powinniśmy zastanowić się, jakie warunki będziemy w stanie mu zapewnić. Niezwykle ważna jest nasza sytuacja finansowa, a także czas, jaki jesteśmy w stanie poświęcać zwierzęciu na co dzień. Możemy np. przygarnąć kota, który ma problemy zdrowotne, takie jak cukrzyca lub choroby kardiologiczne. Czworonogi z tego rodzaju schorzeniami wymagają szczególnej opieki i podawania leków w określonych godzinach, co wiąże się z koniecznością częstszego przebywania w domu. Należy też pamiętać, że każdy kot jest inny i ma swój indywidualny temperament. Kluczem do sukcesu jest dopasowanie się do zwierzęcia w taki sposób, aby wspólne życie było korzystne dla obu stron.

Ważnym etapem w wyborze kota są zatem spotkania przedadopcyjne. Pozwalają one na spędzenie czasu z potencjalnym towarzyszem i rozpoznanie, czy nasze charaktery ze sobą współgrają. Dzięki tym kilku wspólnie spędzonym godzinom możemy zaobserwować, jak zwierzę reaguje na człowieka, jakie ma przyzwyczajenia i nawyki. Wybierając kocię, powinniśmy liczyć się z tym, że będzie ono wymagało dużo więcej uwagi niż zwierzę dorosłe. Młode ma zazwyczaj więcej energii, jest bardziej towarzyskie i wymaga zapewniania mu rozrywek. Jego wychowanie przynosi szybkie efekty, ale istnieje również ryzyko, że niedojrzały kot będzie niszczył elementy wyposażenia domu, zanim nauczy się prawidłowych zachowań. Trudno też przewidzieć, jaki charakter będzie miało kocię, gdy dorośnie.

Decyzja o przygarnięciu czworonoga powinna być przez nas dobrze przemyślana, ponieważ jej skutki będziemy odczuwali przez kolejne lata. Warto przekazać nasze wymagania, potrzeby i ograniczenia pracownikom schroniska, którzy znają swoich podopiecznych i pomogą nam dokonać właściwego wyboru. Powinniśmy spodziewać się z ich strony pytań o nasze warunki mieszkaniowe, sposób życia czy wiedzę na temat właściwej opieki nad zwierzęciem. Celem takiego wywiadu jest sprawdzenie, czy kot zostanie oddany w dobre ręce. Gdy decyzja zapadnie, należy przyjechać po zwierzę z własnym transporterem lub

szelkami/obrożą i smyczą. Przekazanie mruczka często wiąże się z uiszczeniem drobnej opłaty oraz podpisaniem zgody na wizytę poadopcyjną pracownika schroniska. Od pracowników schroniska otrzymamy również książeczkę zdrowia kota, w której znajduje się informacja na temat przebytych zabiegów i szczepień. Aby zawrzeć umowę adopcyjna, niezbędne jest okazanie dowodu osobistego.

Adopcja kota z hodowli

Rasowe koty do adopcji są spotykane głównie w hodowlach. Ważne, aby miejsce, z którego pochodzi nasz mruczek, było przez nas wybrane świadomie i stanowiło legalnie funkcjonujący ośrodek, gdzie zwierzęta są etycznie traktowane. Zwierzę rasowe posiada rodowód, a jego pochodzenie można prześledzić na podstawie dokumentów. Jeżeli nie jesteśmy pewni, czy hodowla, do której się udajemy, jest prowadzona profesjonalnie, warto zasięgnąć porady ekspertów z Polskiego Związku Felinologicznego.

Zanim zdecydujemy się na kota z rodowodem, powinniśmy poznać cechy charakteryzujące daną rasę. Wygląd zwierzęcia to nie wszystko, istnieją też określone predyspozycje i skłonności właściwe dla przedstawicieli danej rasy. Styl życia opiekuna powinien odpowiadać sposobowi funkcjonowania podopiecznego. Jeżeli często przebywamy poza domem, warto, abyśmy wybrali kota samotnika. Jeżeli natomiast lubimy podejmować w domu gości, dobrze by było, aby nasz podopieczny również lubił towarzystwo.

Do najpopularniejszych ras kotów w Polsce należą:

1. Kot europejski - z wyglądu przypomina kota rasy mieszanej, jednak ma swoje unikalne cechy charakteru. Przede wszystkim jest to zwierzę zrównoważone, które nie wykazuje zbyt silnej potrzeby wychodzenia na dwór. Wzorzec rasy kot europejski dopuszcza około 70 odmian umaszczenia, przy czym około 30 cieszy się wśród hodowców największą popularnością.
2. Kot brytyjski - ma krótką i gęstą sierść, najczęściej o jednolitym umaszczeniu. Budowa jego ciała jest nieco przysadzista, masa dorosłego osobnika wynosi od 3,5 do nawet 8 kilogramów. Brytyjczyk ma łagodny charakter, doskonale odnajduje się w domu, w którym mieszkają inne zwierzęta lub dzieci. Lubi kontakt z ludźmi, jednak nie wymaga stałej uwagi.
3. Maine coon - kot półdługowłosy, którego uszy zakończone są charakterystycznymi „pędzelkami”. Dorosły osobnik może osiągnąć masę od 6 do 8 kilogramów. Maine coon należy do ras bardzo towarzyskich, potrzebuje częstego kontaktu z człowiekiem lub innym czworonogiem.
4. Kot perski - rasa długowłosa o spłaszczonym pyszczku. Jego masa ciała może wynosić od 2,5 do 7 kilogramów. Zwierzę należące do tej rasy zazwyczaj jest typem kanapowca wylegującego się na słońcu i niezbyt zainteresowanego wspinaczką po drzewach czy meblach.
5. Kot syberyjski - wyjątkowa rasa o muskularnej sylwetce i średniej długości sierści. Koty syberyjskie są towarzyskie i energiczne, łatwo przywiązują się do ludzi oraz do innych zwierząt. Masa ciała kota syberyjskiego wynosi od 4 do 7 kilogramów.
6. Ragdoll - kot półdługowłosy o puszystej sierści. Jego ciało jest bardzo plastyczne - pod wpływem dotyku wiotczeje i staje się niczym „szmaciana lalka”. Ragdoll jest wyjątkowo łagodny, idealnie nadaje się do domu, w którym przebywają dzieci. Masa ciała dorosłego osobnika wynosi od 6 do 9 kilogramów.

Adopcja kota - jak się do niej przygotować?

Zanim w naszym domu pojawi się kot, powinniśmy zadbać o odpowiednie dostosowanie przestrzeni do jego potrzeb. Niezwykle ważne jest, aby zabezpieczyć miejsca i urządzenia, które zagrażają mruczkowi, takie jak okna, balkon czy sprzęty kuchenne. Należy również wyposażyć mieszkanie w odpowiednie akcesoria dla kota, czyli przygotować dla niego swoistą „wyprawkę". Na naszej liście zakupów powinny znaleźć się w pierwszej kolejności:

- transporter albo szelki lub obroża i smycz,
- kuweta,
- żwirek lub piasek dla kota,
- miseczki na jedzenie i picie,
- pożywienie dla kota dobrane odpowiednio do jego wieku i rasy lub masy ciała,
- legowisko,
- szczotka,
- drapak,
- zabawki.

Po przywiezieniu naszego podopiecznego do domu należy dać mu nieco czasu na zaaklimatyzowanie się. Warto poświęcić mu dużo uwagi, pokazując miejsca, w których znajdują się jego legowisko, kuweta oraz miseczki z jedzeniem i piciem. Warto pamiętać, że kot musi mieć ciągły dostęp do wody, natomiast pożywienie podawane w regularnych odstępach czasowych. Zabawki, jakie mu udostępniamy, powinny być angażujące, tak aby stworzyć mruczkowi okazję do rozrywki, a jednocześnie rozpocząć budowanie z nim przyjacielskiej więzi.

Przygarnięcie zwierzęcia może niekiedy wiązać się z nieplanowanymi wydatkami. W przypadku choroby kota należy zapewnić mu odpowiednią opiekę medyczną, czasem pojawia się także konieczność zakupienia specjalnego pokarmu (np. gdy mruczek okaże się alergikiem). Trzeba również pamiętać o corocznych wizytach w gabinecie weterynaryjnym (kontrole, szczepienia), konieczności pielęgnacji sierści i pazurów, a także dbania o zęby i dziąsła naszego podopiecznego. Przed adopcją kota należy przeanalizować wszystkie potencjalne koszty takiej decyzji i zastanowić się, czy rzeczywiście stać nas na powiększenie rodziny o czworonożnego przyjaciela.

Jeśli w domu przebywa już jeden kot, warto przyjąć plan zapoznania ze sobą obu czworonogów. Istnieje wiele opracowań na ten temat, a w przypadku wątpliwości możemy poprosić o poradę behawiorystę. Generalną zasadą jest ta, że na jednego osobnika powinno przypadać około 7-10 m2 mieszkania. Proces aklimatyzacji kota w nowym domu jest wieloetapowy. Wymaga stopniowego zapoznawania kota z pomieszczeniami i innymi domownikami, a od nas jako opiekunów - okazania cierpliwości, wyrozumiałości i wsparcia. Należy pamiętać, że mruczek odbiera świat wszystkimi zmysłami - ważne są dla niego zarówno wrażenia wzrokowe, jak i dźwięki czy zapachy. Nowe bodźce powinny być dozowane stopniowo, tak aby zwierzę miało możliwość poczuć się bezpiecznie w nieznanym dotąd otoczeniu. Z tego też powodu niewskazane jest dokonywanie zmian przestrzeni w pierwszych tygodniach pobytu czworonoga pod naszym dachem. Zarówno remont, jak i zwykłe przemeblowanie mogą być dla niego stresującym doświadczeniem.

Fundamentalne potrzeby kotów

Decydując się na adopcję czworonoga, musimy brać pod uwagę szereg obowiązków, jakie

wiążą się z jego wychowaniem. W przypadku kotów musimy zdawać sobie sprawę z kilku fundamentalnych potrzeb dotyczących tylko tego gatunku, o których powinniśmy pamiętać. Należą do nich:

1. Drapanie - mruczki uwielbiają drapać. Jest to dla nich tak samo instynktowna potrzeba, jak szczekanie czy wycie dla psa. Koty nie okazują w ten sposób złośliwości. Taka jest ich natura. Ponadto, drapiąc znajdujące się wokół przedmioty, pozbywają się martwych części pazurów i znaczą terytorium. Nie da się ich oduczyć drapania, jednak można to zainteresowanie skierować na przeznaczone do tego celu akcesoria, np. specjalne drapaki.
2. Odpowiednia dieta - koty są bezwzględnymi mięsożercami, co oznacza, że w ich pokarmie muszą być obecne składniki pochodzenia zwierzęcego. Jedzenie dla mruczków musi być kompletne i zbilansowane, aby zwierzęta te mogły zdrowo się rozwijać. Optymalny sposób żywienia kota to mokry i suchy pokarm pełnoporcjowy w proporcjach 9:1 na korzyść pokarmu mokrego (pod względem masy produktów).
3. Atrakcyjna zabawa - aktywność fizyczna to naturalny element funkcjonowania drapieżników. Podczas zabawy zwierzęta muszą mieć możliwość dania upustu swoim pierwotnym instynktom. Polowanie stanowi ważną część łańcucha łowieckiego - po takiej zabawie powinien nastąpić czas na jedzenie, a następnie na odpoczynek. W mieszkaniu nie może też brakować zabawek dla kota. Zwierzę powinno móc drapać i gryźć akcesoria, które są do tego przeznaczone.
4. Wskakiwanie na podwyższenia - nasi mruczący ulubieńcy nie mają lęku wysokości. Większość z nich bardzo lubi znajdować się na podwyższeniu i z tej perspektywy obserwować świat. Zanim zdecydujemy się na adopcję kota, powinniśmy więc zadbać o zapewnienie mu tego typu rozrywki. Może być to parapet pozbawiony kwiatów albo specjalna półeczka, na której umieścimy legowisko. Niektórzy opiekunowie decydują się również na zainstalowanie w domu rozbudowanych drapaków, które stanowią nadziemny tor do skakania dla czworonoga.

Na koniec ważna porada. Przyjęcie nowego członka rodziny pod dach wymaga cierpliwości i wyrozumiałości, ale w ostatecznym rozrachunku zdecydowanie się opłaca. W początkowym okresie zwierzę może chować się przed nami, a nawet uciekać. To naturalna reakcja wynikająca ze strachu przed nowym środowiskiem, jednak przy odpowiedniej dozie czułości z naszej strony kryzys zostanie szybko zażegnany. Zyskamy dzięki temu lojalnego przyjaciela, który będzie nam towarzyszył przez długie lata, sprawiając, że każdy dzień przeżyjemy z uśmiechem na twarzy!

Powiązane artykuły

5 POMYSŁÓW NA ZABAWĘ ZE SZCZENIAKIEM

Szczenięta to czysta energia i radość.

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

JAK NAUCZYĆ PSA WŁAŚCIWEGO ZACHOWANIA

Dowiedz się, jak sprawić, by pies usiadł, położył się i przestał. Poznaj wskazówki, jak przejąć kontrolę nad jego nieskrępowaną naturą i cieszyć się z wyzwań!

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

BIEGANIE Z PSEM – JAK ZACZĄĆ? KTÓRE RASY BĘDĄ SKORE DO DŁUGICH DYSTANSÓW?

Bieganie z psem to świetny pomysł na wspólną aktywność: zarówno z perspektywy opiekuna, jak i podopiecznego. Nie wszystkie psy jednak odnajdą się w biegach długodystansowych.

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

SZKOLENIE PSÓW – CZY MOŻNA ZROBIĆ TO SAMODZIELNIE? JAK ZROBIĆ TO DOBRZE?

Opiekowanie się psem wiąże się z ogromną ilością przyjemności i radości. Wymaga także zaangażowania i wypełniania obowiązków. Jednym z nich jest odpowiednie wychowanie czworonożnego przyjaciela. W tym celu wiele osób decyduje się na profesjonalne szkolenie psów oferowane przez behawiorystów. Jest to dobry sposób na osiągnięcie szybkich efektów: ułożenie pupila i nauczenie go reagowania na komendy. Często pojawia się jednak pytanie, jak wyszkolić psa samodzielnie. Przedstawiamy sprawdzone sposoby!

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

WSZYSTKIE ARTYKUŁY

Source URL:
https://www.perfect-fit.pl/kot-wskazowki/ja-i-moj-pupil/jak-przygotowac-sie-do-adopcji-kota